

J. dette Forslag siger man altsaa til Industriens Arbejdere: Hvis J komme til Stade under Eder's Arbejde, have J Ret til at træve et Beløb udbetalt, og har Ulykkestilfældet Døden til Følge, har Hustru og Børn Krav paa en Understøttelse. Men de Herrer sige i deres Forslag til Landarbejderne: Komme J til Stade, saa blive J henvisste til Alderdomsunderstøttelsesloven, og har Ulykkestilfældet Døden til Følge, saa Hustru og Børn, den forulykkedes Esterladte, flet ingen Ting! Jeg tror virkelig ikke, at Landarbejderne og de øvrige Arbejdere, som ville blive saaledes stillede, ville være tilfredse med den Ordning, som her foreslaas af Mindretallet. Jeg føler mig overbevist om, at de hellere ville vente en Tid, indtil vi naa at faa en Understøttelseslov, under hvilken ogsaa de kunne komme ind. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Sjøbenhavns 10de Valgkreds (J Jensen) i, at hvis vi ordne det saaledes, som Mindretallet har foreslaaet, ville vi komme til at vente længe, inden vi faa en bedre Lov, thi saa vil man altid henvise til, at Landarbejderne, Fiskerne og de øvrige Arbejdere jo ere forsikrede nu ved denne Lov. Medtager man dem derimod ikke, saaledes som Flertallet har foreslaaet, holder man sig kun til de farlige Erhvervs Arbejdere, tror jeg, at Kravet om, at Landarbejderne og de øvrige Arbejdere ogsaa skulle med, vil blive saa stærkt, at vi inden ret længe ville faa en Lov, som medtager disse Arbejdere. Jeg vil meget ønske, at dette bliver Tilfældet, og har den bestemte Tro, at det vil blive Tilfældet. Naar man henviser disse Folk til Alderdomsunderstøttelsesloven, hvad vil det saa sige? Der staar i denne Lov, at de, der komme ind under den, skulle have det „fornødne“, men det skulle jo fattiglemmer ogsaa have, og det er mange Steder saaledes, at det fornødne, som man giver dem, der komme ind under Alderdomsunderstøttelsesloven, kan være ret tarveligt. Der er tillige en anden Ting, som efter min Mening er uheldig. For de Arbejdere nemlig, der efter Mindretallets Forslag komme ind under Alderdomsunderstøttelsesloven, vil der ikke være nogen stor Opfordring, selv om de kunne blive nogenlunde arbejdsdygtige igen, til selv at tjene noget, thi de kunne jo gøre Regning paa, at for hver Krone, de tjene, vil der blive en Krone afdragen i deres Alderdomsunderstøttelse. Vi kunne ogsaa tage et andet Eksempel. En Arbejder kommer til Stade, og han har maaste en Slægtning, der har baade Vilje og Evne til at hjælpe ham, men det ligger da nær for denne Slægtning, hvis Mindretallets forslaget er gaaet igen-

nem, at raisonnere som saa: For hver 10 Kr., jeg giver ham i Understøttelse, vil der blive fradraget ham 10 Kr. i hans Alderdomsunderstøttelse, og der er derfor ingen Anledning for mig til at hjælpe ham. Jeg tror i det hele taget, at det er et ret daarligt Forslag, det ærede Mindretal her har stillet, og jeg gentager, at jeg tror virkelig, at Landarbejderne og de øvrige Arbejdere, som blive henvisste til Alderdomsunderstøttelsesloven, ville være meget utilfredse med denne Ordning. Det er jo, som om man satte dem ned i anden Klasse eller sagde, at de vare ikke saa gode Arbejdere som Industriarbejderne, da de skulle hjælpes paa en ringere, en daarligere Maade. Jeg vil fraraade ærede Medlemmer at stemme for et saadant Forslag og fraraade det saa meget mere, som jeg efter den højtærede Ministers Udtalelse tror, at det vil hindre Lovens Gennemførelse. Hvis det lykkes at gennemføre det Forslag, som her foreligger efter Flertallets Endringer, tror jeg, det er det første Skridt, hvorefter det næste Skridt snart vil følge, og det næste Skridt vil være at medtage Landarbejdere, Fiskere og de øvrige Arbejdere, som ikke ere komne ind under denne Lov. Sæt f. Eks., vi havde en saadan Lov, og der flet en Ulykkeovre ved Vesterhavet — hvad der besvære ofte fletovre ved Vesterhavet — hvorved en hel Del Fiskere drukner, hvad hjælper dette Forslag saa deres Enter? De faa jo ikke en rød Ore udbetalt efter denne Lov, og det ærede Flertal vil dog vist indrømme, at det er en meget væsentlig Mangel ved denne Lov. Ganste vist, Landarbejderne bør ogsaa komme med, hurtigst muligt, det have de Krav paa, det fortjene de. Landarbejderne have jo for øvrigt selv paa mange Maader søgt at betrygge deres Fremtid ved Sygeforsikringer, ved Husmandsforsikringer o. s. v. Vi have ogsaa liggende til Behandling et Forslag om at hjælpe Landarbejderne ved Jordlodder, og kunde man endvidere, om en ikke for lang Tid, komme dertil, at Landarbejderne komme ind under denne Ulykkesforsikringslov, saa vilde det være et stort Gode. Jeg haaber, at de ærede Medlemmer selv ville indrømme, at deres Endringsforslag har ret betydelige Mangler. Jeg vil, som sagt, fraraade, at man stemmer for det, men vil udtale Haabet og Ønsket om, at disse Arbejdere snart maa komme ind under en Ulykkesforsikringslov og der blive hjulps langt bedre og paa en langt heldigere Maade, end det ærede Mindretal her foreslaar.

J. Sage: Det er blevet sagt, at der her foreligger en stykkevis Løsning af dette